

štev. 8.

Priloga „Vrtcu“.

XXI. tečaj.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1913.

Mali govorniki.

I.

I seveda — težko delo! —
govoriti vam ljudem,
majhen mož sem in veliko
naj besedo vam povem!

Če bi hotel vas učiti,
kaj bi rekli, — o že znam.
Rekli bi: „No, glej, učenčka!
Prej učit se pojdi sam.“

Če bi pravil vam povesti,
pa smejali bi se v pest.
„Nehaj, nehaj!“ bi dejali
„sam otroška si povest.“

Vidim, vidim jo zadrego.
Iz komarja bo še slon.
Rajši grem in vas pozdravim
in napravim lep poklon.

(Se pokloni in gre.)

II.

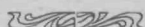
Jaz pa nisem takšen zajec,
da bi smuknil mimo vas,
da resnice ne bi jasne
rekel v jasni vam obraz.

Čujte! Ptička je živela,
lepa ptička pevčica;
poleg ptičke polna kletka,
ali ptička revčica

Ni hotela hrane v kletki,
oj, odprti na stežaj.
Ni več jela, ni več pela;
mrtvo našli so nekdam.

Kaj je takih ptičk po svetu!
Tabernakel vsem odprt,
a ne marajo življenja,
vólijo si raje smrt.

Silvin Sardenko.

Angelsko omizje.

13. Imenitni možje.

No se je slavní vojskovodja Radecki v Veroni pripravljaj na smrt, mu je podelil škof Riccabona sveto popotnico. Z veliko pobožnostjo je prejel blagi starček sv. obhajilo. Eno uro pozneje je prosil bolnik, naj bi ga še obiskal škof. Ko vstopi cerkveni dostojanstvenik, razpne Radecki roke proti njemu in vzklikne ves radosten: »O milostni škof, pridite vendar, vas moram objeti. Tako sladke radosti in blaženosti, kakor jo zdaj občutim, ko sem prejel v svoje srce Jezusa Kristusa kot popotnico za pot v večnost, še nisem poprej nikoli izkusil v življenju. Zadnje obhajilo je pač plačilo za večkratno obhajilo v življenju.«

Francoski general de Sonis, ki je umrl leta 1887., je hodil od leta 1852., torej 35 let, vsak teden k sv. obhajilu, pa tudi še po večkrat. Pa ne samo doma na Francoskem, marveč tudi v Afriki, v Italiji itd. v vojskinem času. Kot poveljnik v Italiji je pisal: »Ko zasledujemo po vaseh in trgih, hipoma zagledamo zvonik, torej: Gospod je tukaj, na tla! Takoj stopiva raz konja« — takrat ga je spremljal prijatelj višji častnik Robert — »greva v cerkev in prosiva duhovnika, da naj naju obhaja. Zgodi se! Hitro zopet zajahava, ker se mudi. Zahvalo opraviva na potu, urno jahaje dalje.«

Poljski kralj Sobieski in njegov zaveznik Karol Lotarinški sta leta 1683. pri Dunaju bistveno odločila, da so bili Turki premagani. Pa kje sta iskala poguma zoper turško premoč? Na dan